

Dinsdag
3 juli
2001

Drenthe vandaag

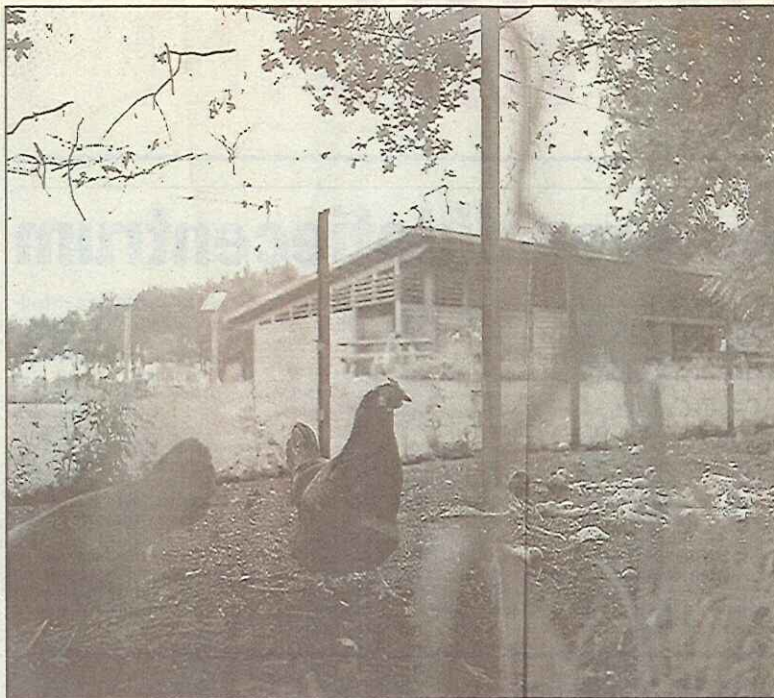
De Wenning in Orvelte krijgt Drentse Welstandsprijs

Van onze verslaggever Theo Wortel

ASSEN – Ontwerper Rob Hendriks van DAAD Architecten in Borger beloofde gistermiddag nooit meer te praten over „het gebouwtje in Orvelte”. Hij deed deze belofte nadat het informatiecentrum van biologisch groente- en akkerbouwbedrijf De Wenning in het Orvelterveld de Drentse Welstandsprijs had gekregen.

Voortaan zal Hendriks zijn schepping met iets meer eerbied als 'gebouw' betitelen. Hij was blij met de erkenning voor de architectuur en de landschappelijke inpassing van het twee jaar geleden geopende centrum dat al „tot vervelens toe” is geprezen om zijn duurzame kanten. Het uit lariks- en cederhout opgetrokken bouwsel met lemen vloeren, dat een halve meter onder de grond begint, wordt overigens door wandelaars regelmatig aangezien voor schuur of toileteenheid van de ernaast gelegen camping.

Burgemeester Reinier ter Avest reikte de prijs, een bronzen object van Evert van Fucht uit Roderwolde dat staat voor de oervorm van het bouwen, gistermiddag in het centrum voor kunst en cultuur ICO in Assen uit aan de architect en de opdrachtgevers Henk en Margriet Hidding. Ook zij waren er blij mee, al hadden ze de prijs

▲ Het informatiecentrum in het Orvelterveld wordt nog wel eens voor een kippenschuur aangezien.

Foto: Jan Bouwman

graag gegund aan de andere twee genomineerden. „Want wij hebben al zo veel aandacht gekregen voor ons twee jaar geleden geopende centrum”, reageerde Henk Hidding.

Troost

Voor de eigenaren en ontwerpers van die andere twee genomineerden, een verbouwde boerderij in Vledderveen en

een nieuwe boerderij in Ruinerwold, waren er als troost prachtige foto's. Volgens melkveehouder Aalbert Duiven uit Vledderveen vindt iedereen zijn bedrijf „apart, maar niet mooi”, maar moet het net als een nieuw ontwerp van een auto „gewoon even wennen”. Zijn collega Jan Roelof Remmelts uit Ruinerwold kreeg wel veel complimentjes over zijn

nieuwe woning.

De architect van dit acht jaar geleden ontworpen huis, Pieter Brink uit Ansen, merkte gistermiddag op dat hij nauwelijks meer agrarische nieuwbouw in zijn orderportefeuille heeft. Zijn vakgenoot Cor Kallsbeek uit Vledder noemde het prachtig om met opdrachtgevers te werken die ideeën en lef hebben. Hij riep architecten op

▲ Margriet en Henk Hidding zijn blij met hun welstandsprijs. Het bronzen kunstwerk staat voor de oervorm van het bouwen.

Foto: Jan Bouwman

meer aandacht te besteden aan de inpassing van gebouwen in het landschap.

Erfgoedhuis

De Drentse Welstandsprijs is dit jaar voor de laatste keer uitgereikt door de stichting Het Drentse Welstandstoezicht in Assen. Deze stichting tot bevordering van het landschaps-, dorps- en stadsschoon in de provincie Drenthe gaat volgende jaar op in de stichting Erfgoedhuis Drenthe. Dan treedt ook de nieuwe woningwet in werking die eigenaren en ontwerpers meer vrijheid geeft. Gemeenten krijgen daarbij een groter rol in het welstandstoezicht. Volgens burgemeester Reinier ter Avest krijgen ze daar hun handen nog vol aan.

Welstandsprijs dit jaar bijna niet uitgereikt

Het was gisteren de twaalfde keer dat de Drentse Welstandsprijs werd uitgereikt. De jury had het moeilijk met het thema van dit jaar dat luidde 'agrarische bebouwing'. Uit de in de afgelopen acht jaar in Drenthe gerealiseerde honderden agrarische projecten werden er veertig geselecteerd die boven de standaard uitstaken en waarbij een architect was betrokken. Een magere oogst volgens de jury, in zowel kwanti-

tatief als kwalitatief opzicht. Hierdoor rees even de vraag of de prijs dit jaar wel moest worden uitgereikt. Toen het antwoord hierop „ja” luidde, werden deze veertig bij een tweede schifting op basis van foto's teruggebracht naar acht. Die werden allemaal door de jury bezocht. Daaruit rolden de 'slechts' drie nominaties en de uiteindelijke winnaar, informatiecentrum De Wenning in het Orvelterveld.

Drentsche
Courant
30.06.01

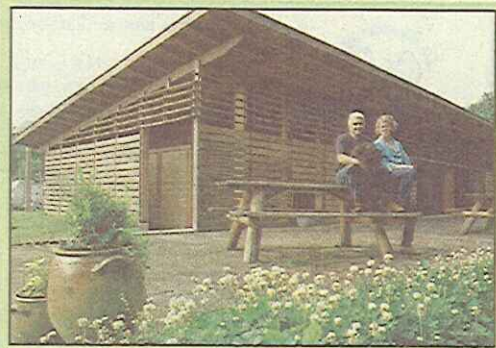
Wie van de drie krijgt maandag de Drentse Welstandsprijs

Van onze verslaggeefster Marscha van Noesel

■ **ORVELTE/VLEDDERVEEN/ RUINERWOLD**- Het Drentse Welstandstoezicht reikt maandag 2 juli voor het twaalfde achtereenvolgende jaar de Drentse Welstandsprijs uit. Opdrachtgever en architect krijgen een beeldje van Evert van Fucht uit Roderwolde. Maar wie van de drie genomineerden de

eer krijgt wordt tot maandagmiddag strikt geheim gehouden. De genomineerden: melkveebedrijven J.R. Remmelts uit Ruinerwold en A. Duiven uit Vledderveen en het biologisch-dynamisch akkerbouwbedrijf in Orvelterveld wachten het in spanning af. Het thema voor de prijs is dit jaar 'Agrarische bebouwing'. Een jury heeft een groot aantal boerderijen/woningen in Drenthe bekeken en vooral gelet op

hoe de bebouwing in de omgeving past. Duurzaam bouwen en gebruik van milieuvriendelijke materialen zijn de sleutelbegrippen voor Het Drentse Welstandstoezicht. Met het uitreiken van de prijs wil het Welstandstoezicht bevorderen dat meer architecten en hun opdrachtgevers bij (ver)bouwprojecten op het platteland rekening houden met het landschappelijk karakter van de omgeving.

▲ Informatiecentrum De Wenning aan het Orvelterveld
Foto: Persbureau Melissen

▲ Aalbert en Roelie Duiven in Vledderveen
Foto: Gerrit Boer

▲ Melkveehouder Jan Roelof Remmelts in Oosteinde bij Ruinerwold
Foto: Gerrit Boer

Informatiecentrum De Wenning: Koel in de zomer en warm in de winter

■ **ORVELTE**- Aan het informatiecentrum van het biologisch groente- en akkerbouwbedrijf De Wenning aan het Orvelterveld in Orvelte fiets of rijd je zo voorbij. Het gebouw dat een halve meter onder de grond is gebouwd valt gewoon niet op in de omgeving. En dat is precies waarom het informatiecentrum genomineerd is voor de Drentse Welstandsprijs.

„Mensen die hier toevallig langskomen en toch nieuwsgierig zijn geworden door het reclamebord voor de deur denken dat het een kippenhok is”, zegt Henk Hidding die met zijn gezin het bedrijf runt. De architect (DAAD Architecten, Borger) heeft het gebouw een halve meter in de grond gebouwd, zodat het er in de zomer koel is en in de winter warm. Henk Hidding: „Het is een natuurlijk ademdend gebouw. De mensen die hier komen vergaderen zeggen het ook. Ze weten alleen niet precies hoe het komt: er is een prettige atmosfeer. Alleen de akoestiek is nog beroerd. Daar moeten we nog wat aan

verbeteren. Als je er eenmaal bent voel je de positieve uitstraling.” Hidding is tevreden met het centrum dat twee jaar geleden werd geopend. De financiële problemen die er waren zijn voorlopig dankzij een subsidie van de provincie van de baan. Hidding geeft rondleidingen op zijn bedrijf en trekt 's winters door de provincie om lezingen te geven aan allerlei gezelschappen over duurzame voedselproductie. Er zijn natuurlijke materialen gebruikt voor de bouw van het centrum, zoals larikshout, hennep uit de veenkoloniën voor de isolatie en leemsteen uit Zeeland. Er is een maximum aan zonlicht. „Al met al is het gebouw door ons principe, duurzaam te willen bouwen, wel veel duurder geworden, maar je kunt je toch ook niet voorstellen dat je hier zo'n kantoorje midden in het veld neer zou zetten. Dan zouden we wat we zelf uitdragen, duurzaam bouwen, biologische groenten verbouwen en zuinig met energie en grondstoffen zijn, tegenwerken”.

Melkveehouderij Duiven in Vledderveen: Ruimte en licht voor mens en dier

■ **VLEDDERVEEN**- Aalbert en Roelie Duiven zitten 's morgens vroeg al lekker op hun terras in de hoek van het huis, met de stallen achter zich.

Ze hebben 140 melkkoeien en zo'n 120 ha landbouwgrond. In 1999 is het hele pand verbouwd, inclusief de stallen. En vooral het huis met een zinken koepel aan de voorgevel trekt de aandacht. Maar Aalbert's trots is vooral de nieuwe stal met veel ruimte en licht voor de beesten.

De ventilatie is zo perfect dat je ondanks het warme zomerweer geen vleugje mest ruikt. De allernieuwste aanwinst, een computergestuurde melktoevoer voor de kalveren, demonstreert hij graag. Elk kalf heeft een chipje in zijn oor en zodra kalf nummer 19 drinkt registreert de computer dat en stopt de toevoer wanneer de dagelijkse portie op is. Het huis heeft voor de bewoners ook veel licht en ruimte. Aaneengesloten ruimten met hoge plafonds geven een bijzonder ruimtelijk effect. Die plafonds moesten wel zo

hoog zijn, omdat Aalbert en Roelie uit hun vorige woning een antieke kast meenamen die er wel in moest passen. De architect (Cor Kalfsbeek uit Vledder) heeft zich met Aalbert willen houden aan de norm, rekening houdend met de landelijke omgeving, maar wilde geen traditioneel bouwwerk ontwerpen. En dat is gezien de nominatie voor de Welstandsprijs ook goed gelukt. „Wat bijzonder is dat alle ruimten met elkaar verbonden zijn, het is een mooi geheel geworden. Toen we hier kwamen was het heel anders: elke vierkante meter was voor de boerderij gebouwd.

Wij hebben alles naar achteren gezet en voor ons bedrijf ruimte gehouden, zodat we nu een mooi uitzicht hebben. We hebben de bestaande ruimte zo creatief mogelijk benut. En dit is het resultaat: gezonde dieren en gelukkige mensen”, zegt Aalbert die lekker achterover leunt in zijn stoel. „De computers doen het werk.” Het leven van een melkveehouder lijkt zo gek nog niet en Aalbert baamt dat volmondig.

Melkveehouderij Remmelts in Oosteinde: In een oogopslag een totaaloverzicht

■ **RUINERWOLD**- In de ruilverkaveling maak je ruimte voor een ander. Die stelling heeft Ely en Jan Roelof Remmelts en hun vier kinderen naar een weids leeg land even buiten Oosteinde, gemeente De Wolden, gebracht. Ze hadden hun melkveehouderij in het dorp, maar daar moesten ze weg. Een deel van het bedrijf lag aan de andere kant van het dorp en dat was lastig en extra duur. Nu heeft Jan Roelof zijn hele bedrijf en woning op een plek. „Ik hoef nu maar even rond te kijken en ik heb een totaal overzicht.” De lage bedrijfskosten zijn nu de grootste kracht, vindt Jan Roelof. „Toen hadden we evenveel tijd nodig voor het inkulpen van drie hectare als nu voor tien hectare. Dat scheelt nogal wat.” Het karakteristieke huis aan de Hesselterweg 22 is bijzonder door vorm en kleurgebruik. „Die driehoeken komen in het hele pand terug”, zegt Jan Roelof en hij wijst naar de voor- en zijgevel en naar de geschilderde driehoek op de staldeuren. „Het is een mooi geheel geworden.” De architect (Bureau Ben O in

Ansen) heeft bijzondere materialen gebruikt, zoals de ijzeren platen, damwanden noemen ze dat, die alleen voor zeer grote industriële objecten worden gebruikt. De platen zijn tegen een halfsteensmuur met isolatiemateriaal gezet, maar dat neemt niet weg dat de harde wind hen in de wintermaanden wel eens uit de slaap houdt. „Het waait hier altijd”, zegt Jan Roelof lachend. Het bedrijf staat nog in het lege land, prachtig eenzaam te pronken, maar koud kan het er wel zijn. De bomen zijn geplant, maar eer ze bescherming bieden zijn we wat jaartjes verder. In de nok van het huis zijn zogenaamde 'oelebröden' gemaakt. „Dat geeft de sfeer van een boerderij. Weet je niet wat dat zijn? Een schuilplek voor uilen. Een bröd is een plank, waar ze dan op zitten”, maar niet aan de Hesselterweg, want de 'oelebröden' zijn dicht. En dan de stal, Jan Roelof: „Onder de stal is ruimte voor 1750 kuub mest. Eigenlijk kom ik ieder jaar mest tekort, maar van de minister mag ik niet meer hebben.”